

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 17.

(392.)

Vol. 17.

satellite

1-416

Thursday,

September 13,

2007

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Jan Svěrák a Jiří Vejdělek na Torontském mezinárodním filmovém festivalu

Letošní festival zaznamenal příliv filmů z východní a střední Evropy. Většina filmů je vyprodána dlouho dopředu a tak člověk doufá, že se mu podaří spatřit některý z filmů maďarské nebo v poslední době vynikající rumunské kinematografie. Hned v úvodu jsme měli možnost vidět ruský snímek *Vypovězení*. Režisér Andrej Zvjagincev natočil v roce 2003 film *Návrat*, který byl něčím mezi alegorií a skutečným příběhem a získal mnoho mezinárodních uznání včetně *Zlatého lva* v Benátkách. Po čtyřech letech přichází s filmem, který navazuje na Andreje Tarkovského. Zvjagincev, podobně jako to dělal Tarkovskij, děj filmu umístil do neznámé země, neznámého města, neznámé vesnice. Ani dobu nelze vysledovat. Jedná se o současnost nebo minulost anebo snad o apokalyptickou budoucnost, kterou připomínají opuštěné ulice a pustá města. Již úvodní záběr člověka, který jede v autě z venkova do města nám sděluje, že se jedná o zraněného člověka. Hlavním hrdinou je však jeho bratr Alex, který mu vytáhne z ruky kulku. Nedovíme se, jak se mu to stalo ani co je v pozadí, zřejmě je zapojen do hazardních her. Neznáme ani zaměstnání obou bratří.

Alex vzápětí odjíždí s Věrou a dětmi na venkov, kde mu Věra oznámí, že čeká další dítě, ale nikoliv s ním. Alex se zhroutí. Konzultuje vše s bratrem Markem, který je představitelem něčeho temného, negativního. Donutí ji k interrupci, při které Věra zemře. Teprve v tento okamžik Alex projeví lítost a žádá o odpuštění. Pohřeb je absurdní. Na opuštěném hřbitově jsou pouze dva bratři, lékař a pop. Žádný obřad. Děti o ničem nevědí, absence příbuzných, jako kdyby se jednalo o tajný obřad. Věra se však do děje opět vrací (podobně jako u Tarkovského v *Solaris*) a hovoří se svým milencem Robertem, o kterém nevíme, jestli je skutečný nebo jestli je to někdo, kdo ztělesňuje zase její představu, rozebírá proč Alex není otcem. Její manžel totiž přestal být sám sebou, odcižil se sobě. Fyzicky byl otcem, ale duchovně byl někde jinde. Člověkem, kterému zmizela duše.

Hledání toho, k čemu jsme na této zemi, se snaží ukázat i italský film *Jedno sto hřebíků* Ermanna Olmiho. V knihovně s krásnými starými manuskripty se stane zločin. Někdo tyto knihy přibije otevřeně k podlaze. Jedná se o mladého, velmi vzdělaného teologa, který odchází mezi ty nejchudší a odhazuje vše, co ho svazuje, včetně auta a dokladů. Nechá si pouze nějaké peníze a kreditní kartu. Snaží se žít s venkovany. Vypráví jim příběhy z Bible. V okamžiku, kdy vesničané potřebují peníze na soudní proces, použije kreditní kartu a je objeven policií. K vesničanům se již nikdy nevrátí, ale oni ho očekávají jako spasitele. Na festivalu byl přítomen představitel hlavní postavy Raz Degan, který o režiséru filmu říká, že jeho práce je velice zvláštní. Málokdy se někomu svěří s tím, co dělá a o tomto filmu tvrdí, že je to jeho poslední, čili že to má být něco jako filmová závěť. Připomeňme, že první Olmiho film *Čas se stále nemění*, byl natočen v roce 1959 a jeho hlavní tvůrba je ze šedesátých let, čili je současník velikánů jako Pasolini, Fellini, Antonioni či Bertolucci. Můžeme pozorovat i návrat politického filmu. Se svým

Z FILMU ROMING

dokumentem přišel opět Michael Moore. Vrací se k volbám v roce 2004 v dokumentu *Captain Mike Across America*. Do značné míry se mu podařilo zorganizovat univerzity, kde studenti volili pro demokracii, ale jejich rodiče měli opačný názor. Andrej Někrasov ukazuje zase putinovské Rusko ve filmu *Rebelie - Případ Litviněnko*. Zabývá se nejen smrtí bývalého agenta KGB Alexandra Litviněnka, ale i novinářky Anny Politkovské.

Oficiální katalog uvádí dva české filmy, *Vratné láhve* a *Roming*, a jeden československý film, *Ostře sledované vlaky*. *Roming* je zároveň uveden i jako slovenský a rumunský film, zatímco *Vratné láhve* mají britskou produkci. Trochu rozpačitě na mne působilo, že v seznamu slovenských filmů na festivalu je i výstava digitálních tisků na *Ontario College of Arts and Design* pod názvem *Into the Pixel*.

Den po zahájení festivalu se konalo v Baťově muzeu za přítomnosti manželů Baťových, generálního konzula Richarda Krpače a dalších hostů setkání s oběma režiséry českých filmů. Nejprve jsem tedy požádal o rozhovor Jiřího Vejdělka, který natočil film *Roming*.

ABE: Jak bylo obtížné dostat se do romské problematiky, protože film má vynikající hudbu, hraje tam řada romských herců, ale v hlavních rolích jste se rozhodl pro Mariana Labudu a Bolka Polívku?

JV: V Čechách byla volba romské tematiky poněkud riskantní. Je to podobné riziko jako kdekoliv, když točíte o menšině. Můžete narazit u většinových diváků, ale já jsem nechtěl, aby film působil jako sociální sonda. Šlo mi o to, aby to byla komedie s tímto tématem. Spíše

mne zajímaly obecně lidské věci. Vztah otce a syna. Přátelství mezi muži, kteří se vydávají na cestu. Možná poslední důležitou cestu v životě. Jak já, tak scenárista Marek Epstein jsme studovali tuto tematiku. Měli jsme řadu poradců, sbližovali jsme se s romskou komunitou, abychom trochu nasáli pravdivost atmosféry. Hudba byla od začátku klíčovou součástí filmu. Skládal ji Rom Vojta Lávička. Někdy je složité rozhodnout jakou romskou hudbu vybrat, protože se jedná o celoevropský fenomén a v každé lokalitě jsou trochu jiné tradice a také i jiná hudba. V tomto filmu není tedy balkánská hudba, jak jsme zvyklí z Kusturicových filmů, ani ten film neměl mít toto zběsilé tempo. Chtěli jsme tento film udělat trochu jinak. Hudba patřila k celému natáčení. Ve filmu hrála totiž spousta romských neherců. Nejen ve filmu, ale i během natáčení se pořád zpívalo a tančilo. Vládla tam naprosto jiná atmosféra než při natáčení běžného filmu.

ABE: Jak byl tento film přijat romskou komunitou?

JV: Ze začátku, když jsme se pokusili oslovit předáky z romské komunity, tak trošku z toho měli strach. Paradoxně se báli toho, že to bude nepravdivá sociální sonda. Ale když pochopili, že to je taková balada, báje o jejich životě, že to má být něco zcela jiného, tak začali spolupracovat a na těch projekcích byli i velice dojatí. Svým způsobem vznikl film, jaký o nich v Čechách ještě natočen nebyl.

ABE: Kde a kdy to bylo točeno?

JV: Bylo to točeno vloni v různých místech České republiky, aby byly ty lokace co možná nejpestřejší. Je to příběh na cestě, takže jsme se hodně stěhovali.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

1.65 CDN \$ per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 32,90+2,10 = 35,00,

pro ostatní svět CND \$ 50 -, US \$ 45 -

v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches
**ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ**

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Středeční biblická hodina v 19:30 (V létě u Aláčů). Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbbaptist.com/>
KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St. E.
Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: M. Verčimák. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Farář: P. Dolinský. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Bohoslužby: Jednou měsíčně.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Pavel Norbert Rouš, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: (905) 635-5763.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hincey): 170 Hincey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 15. září a 20. října 2007 v 17:00.

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 15. září a 20. října 2007 v 10:00

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 16. září a 21. října 2007 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Farnost sv. Václava v Torontu
srdečně zve na
**SVATOVÁCLAVSKÉ
POSVÍCENÍ**

V SOBOTU 29. ZÁŘÍ - SETTEMBRA 2007

v kostele sv. Václava
496 Gladstone Avenue
Toronto

PROGRAM:

18.00 hod. Slavná mše svatá

19.30 hod. Večeře

Taneční zábava - hraje hudební skupina Mira Letka

Vstupné:

\$25.00 do 23. září 2007

\$30.00 po 23. září 2007

Doporučená rezervace

Vstupenky po každé bohoslužbě v neděli v kostele
nebo telefonicky: 416/516-1873

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: slepčikovam@sympatico.ca

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 101 a 804)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cask.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cask.ca

Webová adresa ČSSK: www.cask.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

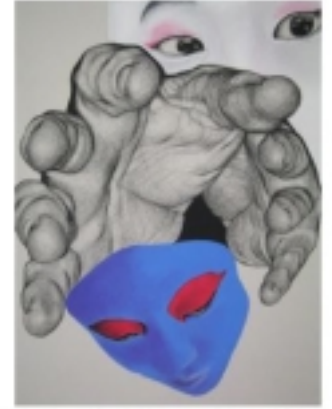
Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

**We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.**

**Canadian
Heritage**

**Patrimoine
canadien**

Taking Of The Mask, Coloured Conte, 25" x 25", 2006

Helena Pravda
Inter Alia - Among
Other Things

September 1 - October 28, 2007

**Homer Watson House
& Gallery**

1754 Old Mill Road

Kitchener, Ontario

N2P 1H7

519-748-4377

www.homerwatson.on.ca

Gallery Hours:

Tuesday—Sunday 12:00—4:30pm

West Zucca Trattoria

Italian Restaurant

2150 Yonge St. v Torontě

South West of Eglinton

416/533-5117

pořádá výstavu

současné tvorby

Hany Mrázové

Acrylic na plátně

Výstava potrvá minimálně
do 20. října 2007

Kalendář

13. 9. (čt) 19:30
Zahajovací koncert: Zemlinského
kvarteto
Kostel sv. Václava
Mozartova společnost

15. 9. (so) 9:45
Výroční výlet do přírody (“hajk”)
ČSSK - Guelph a Sokol Kitchener-
Waterloo-Guelph

15. 9. (so) 15:30
Zahájení cvičení žactva
Steeles West Gym Club

15. 9. (so) 18:00
Členská beseda a zápis do cvičení
žactva
Kostel sv. Václava

16. 9. (ne) 17:00
Zemlinského kvarteto
Nokturna na Masaryktownu

20. 9. (čt) 19:30
Československý sokol za hranicemi
Přednáška - Sokol Toronto
Osada sv. Václava

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
11.9.2007 v 2:35
Příští číslo vyjde:
27.9.2007**

Vzpomínky na Boženku

Překvapila mě zpráva, že Boženka Matanovičová zemřela, právě 21. srpna 2007. Mám na ní tolik vzpomínek, že bych o ní mohla psát a mluvit do nekonečna.

Po dlouhá leta jsme pracovaly bok po boku v Dámském odboru ČSNS v Torontu. Prožily jsme společně dlouhou řadu Bazarů, programů, schůzí, společenských večerů a zájezdů. Boženka nikdy nic nevynechala a vždy se plně, s velkým elánem, zapojila do všeho! Ať už to byla práce, nebo zábava, Boženka všemu čelila velice energicky a se svým vytříbeným smyslem pro humor.

Jako pokladní Dámského odboru Boženka byla jednou z nejdůležitějších členek našeho pracovního výboru. Dámský odbor během své činnosti přijímal vysoké sumy peněz na dobročinné účely, což bylo vše zásluhou nezištné a radostné práce všech členek. Boženka v tomto smyslu byla vynikající. Udržovala finanční dokumenty, zařizovala posílání peněz do zahraničí a mimo to vše ještě pilně pracovala, pekla, šila, a pletla na Bazár! Podporovala kdejakou naši akci!

Boženka opravdu užívala života. Její život před příchodem do Kanady byl velice pestrý. Ráda zpívala, tancovala, chodila do Sokola a milovala děti. Když jí člověk telefonoval, tak Boženka zvedla sluchátko a její pozdrav byl rozhodně velice originální. Řekla pouze: "I am listening!"

Boženka Matanovičová plně vychutnávala každého dne svého života. Měla velice vyhraněné názory a zásady a těch se držela. To, že všechny děti a zvířata ji milovaly, svědčilo o tom, jakým dobrým člověkem Boženka opravdu byla. Budeme na tebe, Boženko, moc a moc dlouho vzpomínat.

Erica Vieznerová

Tělocvičná jednota

Sokol Toronto

ve své sérii občasných přednášek a diskusí

na sokolskou tematiku

vás zve na přednášku

ČESKOSLOVENSKÝ SOKOL

ZA HRANICEMI

ve čtvrtek 20. září v 19:30 hod.

v salóncu kostela sv. Václava,

496 Gladstone Avenue

Vstup volný!

MOZART SOCIETY IN CANADA
proudly opens the Twenty Fifth Concert Season with a Concert featuring
ZEMLINSKY QUARTET
from **PRAGUE**
and
JOAQUIN VALDEPENAS, clarinet

PROGRAMME:
F. A. Míča: Quartet in C major
W. A. Mozart: Quartet in C major
(Dissonant) K 465

W. A. Mozart: Clarinet quintet
In A major

When: September 13, 2007 at 7:30 pm
Where: St. Wenceslas Church, 496 Gladstone Avenue, Toronto
(Bloor and Dufferin subway stop)

Tickets: \$ 25.00 at the door or call Dr. M. Krajň
416 499 2716 for reservation (ticket price includes beer or wine)

7. SEZÓNA
2007-2008

*Nocturna
na
Masaryktownu*

Zemlinsky Quartet

smyčcové
kvarteto
z Prahy

Frant. Souček, housle
Petr Strížek, housle
Petr Holman, viola
Vladimír Fortin, cello

Neděle 16. 9. 2007 od 17.00 hodin
Restaurace Praha, Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto
Vstupné \$20 (studenti \$15). Rezervace u Julie Novotné: 416-439-4354

Paní

Radmila Krátká,

rozená Falckrabová,

narozená 11. listopadu 1931 v obci Bělá, okres Vysoké Mýto, nás náhle opustila po kratší nemoci 25. srpna 2007.

Milovaná, starostlivá a obětavá manželka a matka, kterou jsme měli velice rádi a budeme na ní stále dlouho vzpomínat.

Pokud jí někdo z čtenářů měl možnost poznat, prosíme, aby si na ní také vzpomněl.

Bohumil Krátký
manžel
Pavel Krátký
syn

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodí,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22. Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 533-0005

MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT

MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.

AT

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE, HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠTOVNÝ

KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!
2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

EVA
MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce

Kanadsko-česká
obchodní komora

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

Smíšené (po)city

Musím se přiznat, že po sobotním představení, kdy jsem viděl hru Richarda Baera, jsem měl rovněž smíšené pocity. Ne kvůli tomu, jak byla hra odehrána. Petr Kostka s Janou Hlaváčovou byli skvělí a pro Jana Šmída a Pavla Krále to musel být jedinečný zážitek zahrát si s nimi pod vedením skvělého režiséra Ludka Munzara. Bylo to profesionální představení. Hovořilo se o věcech, na kterých záleží. Herci přecházejí z komických scén do příběhů, kdy se vyznávají ze své samoty a najednou je vše vážné. Publikum ztichne a vzápětí se zase směje. S humorem se hovoří o intimních věcech, o sexu stárnoucích lidí. Pravda, opět s jakousi ostýchavostí, aby to přítomní stěhováci nezaselechli, jako kdyby to ani neměli zaslechnout diváci.

Ikdyž budeme sebevětšími neznabohy, jako Herman v této hře, nakonec zde cítíme, že život nekončí smrtí, že lidské vztahy jako je láska, přátelství pokračují. Vzpomněl jsem si na francouzský film *Muž a žena*, kdy hlavní hrdinka, kterou hraje Anouk Aimée, je v podobné situaci a v okamžiku, kdy vstupuje do nového vztahu, váhá a říká Jean Louis Trintignantovi: „Pro mne můj manžel ještě nezemřel!“

Je zde otázka trvalosti lidského vztahu. Ve hře *Smíšené (po)city* jde o dva lidi, kteří prožili svůj život v trvalém vztahu s někým jiným a nyní mají nastoupit do něčeho nového, vrátit se nějakým způsobem zpátky a začít znovu. To se nakonec velice často stává a přísloví praví, že láska kvete v každém věku.

Proč jsem měl tedy smíšené pocity? Asi proto, že je to svět, který odchází. Mizí trvalost lidských vztahů, mění se společnost, instituce manželství. Asi proto, že je to spíš nostalgie za světem, který mizí.

Celé představení jsem si nedovedl nespojit s předchozí besedou na Masaryktownu, kdy herci spolu s režisérem, odpovídali vtipně, ale kriticky na situaci kolem současného divadla, filmu a televize. Jistě, každý má právo na svůj názor a každá generace je hrdá na to, jací byli štramáci a přesto, když se podívám na filmy, které vznikly v letech

1970-1990 a srovnám je s dnešními filmy, tak se musím těch současných tvůrců zastat. Pokud se mi podaří vidět nějaké české divadlo, mladí lidé se snaží pravdivě vyjádřit, co cítí. V Čechách mají skvělý program ČT 2 a každým rokem se objeví několik vynikajících filmů mladých režisérů či režisérek.

Na to vše jsem se zeptal režiséra Ludka Munzara po besedě na Masaryktownu.

ABE: Jste kritický k České televizi, ale druhý program je přece kvalitní, dá se říci, že se jedná o světovou raritu...

LM: Ano, já to vím.

ABE: Ale proč jste to nezmínil?

LM: Asi jsem na to zapomněl, ale ta dvojka je taky okupována určitým druhem lidí a jsou zvláštním způsobem vybíráni. Vemte si Prokopovy *Krásné ztráty*, koho si tam zve. Pak jsou zde lidi, kteří neexistují. To já vím, že televize stojí za prd na celém světě a že na dvojce jsou kvalitní dokumenty z Pražského jara. Televize veřejnoprávní má jednu velikánskou šanci nenapodobovat ty privátní televize, ale jít proti tomu kvalitou. Chci hovořit o literárně-dramatické redakci. To jsou spojené nádoby, kdy jeden nahrává druhému. Já tomu nerozumím, ale už se zase škrtají herci jako za komunistů.

ABE: Jste kritický k mladé generaci, ale každým rokem se objeví několik dobrých filmů. Letos to byl Robert Sedláček s *Pravidly lži*, před časem to byla Michaela Pavlátová s *Nevěrnými hrami*, Alice Nelis natočila několik dobrých filmů. Další skvělá režisérka je Andrea Sedláčková...

LM: Ale já je neznám a oni neznají nás. Tak já nebudu mluvit o něčem, co neznám.

ABE: Ale není to vaše chyba?

LM: Jaká?

ABE: Vždyť ty filmy jsou k dispozici...

LM: Ale já mluvím o tom osobním vztahu. Oni nás jako herce neznávají. Byl jsem na festivalu, kde promítali Kunderův *Žert* a oni kolem mne chodili jako když nejsem. Ale mně to nevádí. Je to jiná skupina, mají na to právo, mají na to nárok a mají svoje herce. O tom jsem mluvil.

ABE: Ale to neznamená, že jsou to

špatné filmy...

LM: Já jsem neřekl, že jsou to špatné filmy. Je to poetika, která je mi vzdálená.

ABE: Není to chyba vaší generace, když třeba Janžurová jako předsedkyně poroty dá hlas pro *Pusinky*?

LM: Ale jí si vybírají, nás ne. Mají jiný vkus, mají na to právo. Je to jiná generace.

ABE: Minulý měsíc zemřeli dva velcí režiséři, Antonioni a Bergman. Myslíte si, že by dnes měli šanci proniknout do povědomí českého diváka?

LM: U určité skupiny lidí ano, ale ten vkus je velmi pokažený.

ABE: Kdo za to může?

LM: Ale já nemám žádnou moc, nemám patent na moudrost. Pouze tvrdím, že je to jiná generace, má právo na svůj názor a prezentuje ho.

ABE: Vidíte tento posun i v jiných sférách umění, například ve výtvarném umění?

LM: Ano, to je zákonité. To není nic nového. Vemte si, jak se chovali třeba k Mikoláši Alšovi, Bohuslavu Martinů atd. atd. Po čase zjistíte, že se hodnoty nedají zničit. Ty vyrostou. Jak je v našich dějinách zvykem, až když někdo umře, tak zjistíme, kdo to byl. To není nic nového v našich dějinách.

Tady je možná důvod mých smíšených pocitů. Generace se mijejí, neznáme se. Přicházím do věku, který se blíží hlavním hrdinům ve zmíněné hře Richarda Baera. Sdělil, že milování v pozdním věku může být krásné je důležité. Stačí to? Jestliže Michaela Pavlátová v *Nevěrných hrách* sděluje, že láska má smysl jen pokud je ve svobodě, je to výpověď, která jde napříč generacemi, ale starší si nedají práci s tím to poslouchat. Ty smíšené pocity jsou z toho, že se neposloucháme a přesto, že jsme viděli dokonalé představení, může se stát a může to být už brzy, že mu málokdo bude rozumět, protože se nenaučíme poslouchat jedni druhé a to, co je podstatné nahradí nezávazné žerty, kterým se budeme smát. Může se to stát, aniž bychom to zpozorovali.

Aleš Březina

JAN ŠMÍD, JANA HLAVÁČOVÁ, PETR KOSTKA A PAVEL KRÁL VE SMÍŠENÝCH (PO)CITECH.

TORONTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL

(POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1)

Trochu nás při tom dostihl ten kočovný duch. Prolínají se zde také dvě roviny, jedna reálná a druhá nereálná.

ABE: Jak byl film přijat médii a publikem?

JV: Na film přišlo poměrně dost lidí. U distributora byla původně obava, že film s touto tematikou je odsouzen k nezdaru, ale pak do toho odvážně šli a nakonec i skutečnost, že se film dostal na tak významný festival jako je torontský je určitým vyznamenáním. Kritika film přijala celkem dobře, přestože byla zaskočena tím, že jsem udělal odbočku od komedie *Účastníci zájezdu*. Narozdíl od předchozího konverzačního filmu, jedná se zde o film vizuální s temperamentní hudbou.

JIŘÍ VEJDELEK

ABE: Do jaké míry na vás měl vliv Alexandar Petrovič s *Nákupčím peří*, či Dušan Hanák a jeho *Růžové sny*?

JV: Tyhle filmy jsem znal, ale *Roming* je přece jen nějakým způsobem jiný. Doufám, že se to podařilo. Navíc oba zmíněné filmy jsou již historií a bylo třeba tuto tematiku natočit znovu. V Čechách zatím tato tematika většinou propadla. Musím však přiznat, že kdysi na škole se mi *Růžové sny* velmi líbily a Kustorica je velikán a klasik, jehož filmy jsou vynikající. Já sám jsem tento příběh pojal zcela

jinak a tak styčné body jsou spíš v tematice než v tom, jak ten film vypadá.

ABE: Proč jste jako dva hlavní představitele vzal herce, kteří nejsou Romové?

JV: U Bolka Polívky je to docela jasné. Ta jeho postava, to není ani Rom, je to takový *bílý Rom*. Je to spíš temperamentní Čech, který chce být Romem. Pana Labudu jsem si vybral proto, že už pár romských rolí hrál. Ta role byla čím dál herecky těžší. Byl jsem s ním domluvený, že budu hledat romského představitele. Aby počkal, kdyby se to nepovedlo. On skutečně počkal a když jsem nikoho nenašel, tak se mi odměnil tímto skvělým výkonem.

Jana Svěráka, který si pozorně prohlédl Baťovo muzeum, jsem se nejprve zeptal, jak se mu zde líbí.

JS: Líbí se mi zde. Tohle vysvětluje, proč české filmy mohou fungovat i jinde. Tak jako lidi po celém světě nosí nějakou obuv, tak v těch filmech, které děláme jsou vždycky nějaké vztahy otec-syn nebo dlouhodobé manželství jako je tomu ve *Vratných láhvích*. To není česká záležitost. To se děje na Sibiři. Tyhle problémy mají tady. To je všude.

ABE: Otec a syn... Pohádáte se vy s vašim otcem?

JS: Ale jo, pohádáme. Ale on je harmonický typ. On nesnáší konflikty. Já nemám důvod mu ubližovat a nějak se do něj pouštět. Je to spíš vyřkávání si problémů. Jeden něco řekne a druhý mu odpoví: „To je ale blbost“. Následuje otázka „Proč?“. Následuje řada odpovědí „protože“, až jeden musí ustoupit.

ABE: Vratné láhve jsou svým způsobem alegorií na to, kdy počítače likvidují lidskou duši...

JS: Je to vůbec alegorie na konzumní společnost, která nastala v Čechách, když jsme vyměnili „tupost totality“ za „tupost konzumu“. Máme ale možnost svobodné volby, že si určité věci nemusíme koupit. Ten, kdo tuto možnost nevyužije, stává se obětí a byl vždycky obětí. Proto se to také odehrává v samoobsluze, protože samoobsluha - supermarket je symbolem konzumního života. Dnes v samoobsluze nenajdete člověka, který by vám odpověděl, jestli je něco dobrého na

dělání bramborových knedlíků. Oni to nevědí. Už tam nepracuje ten někdo, kdo by k tomu měl vztah. Teď už jsou tam jen digitální pípátka a ten táta tam dělá v

JAN SVĚRÁK

okénku, kde se vrací láhve. V místě, kde může prohodit nějaké lidské slovo. On má čas a rád si s někým povídá. Je to ta odcházející generace. Lidi dnes nemají vztah k tomu, co dělají, ani k tomu, co bylo či co bude. Neexistuje kontinuita a neexistuje vize, což je tragické, ale nejen v české společnosti, ale v celé západní civilizaci.

ABE: Je východisko - tatínek odejde od pokladny do vlaku, ale prostor je stále menší a menší...

JS: Nepřestat a pořád se snažit. Zkrátka nepřestávat a pořád s tím otravovat!

Aleš Březina

Financial

Kursovň listek

100 Kč	5,37 CDN \$
100 SK	4,42 CDN \$
1 CDN \$	18,62 Kč
1 CDN \$	22,62 SK
1 US \$	1,06 CDN \$
1 EUR	1,49 CDN \$

Toronto Star - 1. 9. 2007

1 CDN \$	19,25 Kč
1 EURO	27,69 Kč
100 Sk	81,96 Kč
1 US \$	20,30 Kč

CNB- 3. 9. 2007

PRAGUE

FINE FOOD EMPORIUM

CATERING • PRIVATE DINNER PARTIES • ALL DAY BREAKFAST
AUTHENTIC EASTERN EUROPEAN CUISINE SINCE 1988

638 Queen St W Toronto ON M6J 1E4
tel: 416-504-5787 fax: 416-504-5524
catering@theprague.ca www.theprague.ca

SOBOTNÍ VÝUKA ČEŠTINY PRO DĚTI

ZAČÍNÁ ZNOVU A V NOVÉM
V SOBOTU 22.9. 2007

Masarykův ústav s radostí oznamuje, že Masarykova sobotní doplňovací škola češtiny pro děti otevírá v sobotu 22.9. dvě nové třídy, pro děti od 5ti do 12ti let. Součástí výuky s novým vyučovacím programem bude i hudební výchova.

Podzimní semestr končí 5. prosince (12 vyučovacích sobot)
Jarní semestr začíná 12. ledna a končí 15. června
od 9.30 12.00 hod.

JAK REGISTRovat DÍTĚ DO ŠKOLY?

Telefonicky v Masarykově ústavu:

MMI: 416.439.4354

nebo

můžete zapsat své dítě při první vyučovací hodině přímo ve třídě, kterou si vyberete

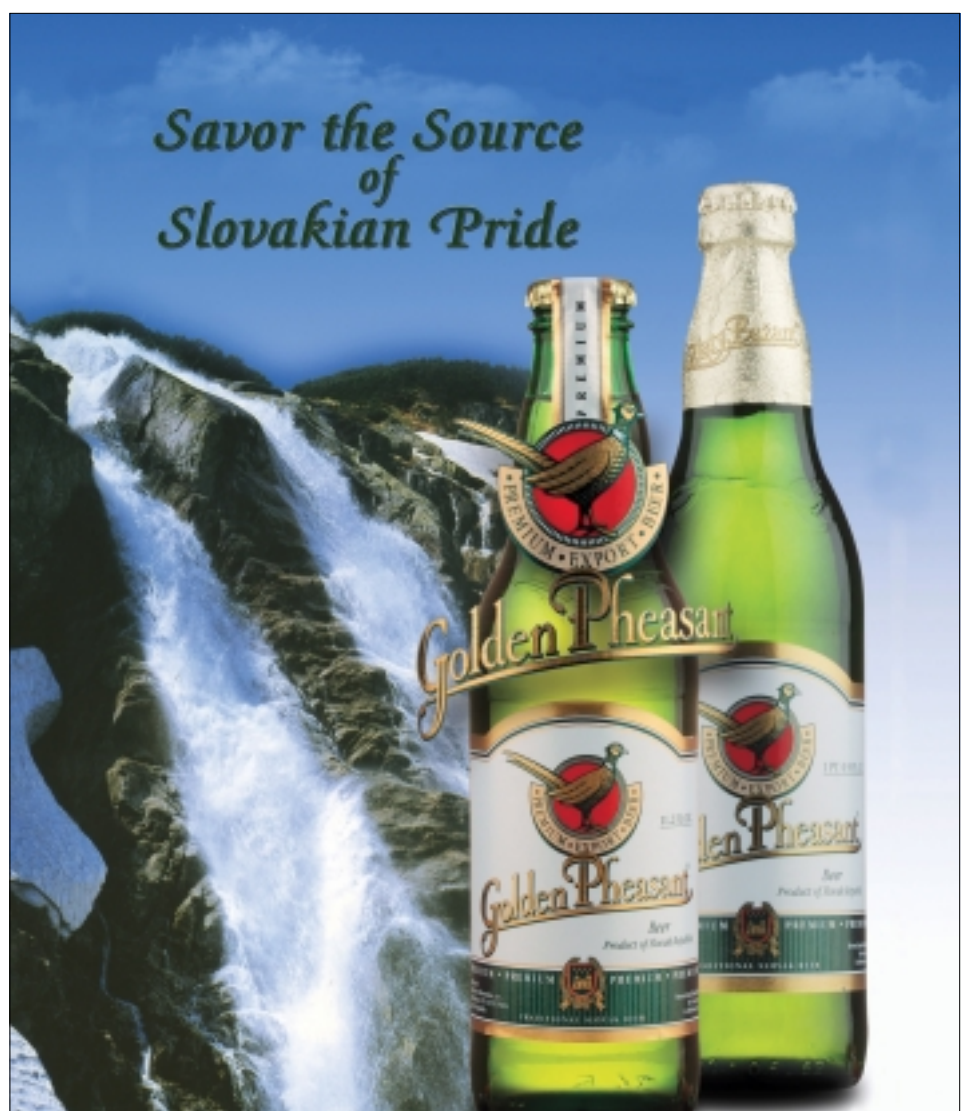
Západní část, Toronto

CZECHOSLOVAK BAPTIST CHURCH
200 Annette St.

Východní část, Toronto

MASARYKTOWN RESIDENCES
450 A Scarborough Golf Club Rd.
- Community Room/3. patro

PODROBNOSTI O VYUČOVÁNÍ A ZÁPISNÉM NA 416.439.4354

ZLATÝ BAŽANT V OBCHODOCH LCBO!

„Vedoucí úřadu se spojil s konzulským ministrem zahraničních věcí a požádal o pomoc. Policie dorazila asi za hodinu a rabování ustalo,“ řekla včera mluvčí ministerstva zahraničí Zuzana Opletalová.

Pracovníci úřadu jsou podle ní v pořádku. „Mohu potvrdit, že ani mně, ani druhému zaměstnanci ambasády, kteří jsme u toho byli, se nic nestalo,“ řekl MF DNES chargé d'affaires Jan Czerný.

10.9.2007

Palko chce za hlavu štátu Hrušovského

BRATISLAVA- sme/ Poslanec KDH Vladimír Palko by rád videl ako kandidáta na prezidenta svojho nedávneho rivala zo súboja o predsednícky post Pavla Hrušovského.

Líder KDH by spíňal jeho predstavy o prezidentskom kandidátovi - ochraňuje nenarodený ľudský život, rodinu v kresťanskom zmysle a vyznáva princíp výhrady vo svedomí. Ďalšími Palkovými kandidátmi sú eurokomisár Ján Figel, primátor Bratislavy Andrej Ďurkovský a europoslankyňa Anna Záborská. Všetci sú členmi KDH.

Hrušovský o Palkovej iniciatíve vopred nevedel. Vedenie KDH sa pritom cez týždeň dohodlo, že ho bude o svojich návrhoch informovať. Hrušovský kandidatúru neodmieta. „Každý jeden zodpovedný politik rozmyšľa o všetkom, aj o voľbe prezidenta republiky,“ povedal v diskusnej relácii televízie Markíza *Na telo*. Hovorí, že Slovensko si konečne zaslúži prezidenta - nekomunistu.

Politológ Grigorij Mesežnikov hovorí, že Palkovi môže ísť o snahu zmierniť vnútrostranícke napätie. K tomu by podľa neho prišlo, ak by sa Hrušovský rozhodol kandidovať a zhodlo by sa na ňom celé KDH. Mesežnikov však nevyklučuje, že môže ísť len o to, že od Hrušovského ako kandidáta sa bude očakávať, že sa vzdá postu predsedu hnutia.

Opozícia sa chystá rokovať o spoločnom kandidátovi na jeseň, SDKÚ bude zrejme trvať na svojom kandidátovi.

Podporu predsedu KDH včera nevyhlásil líder SNS Ján Slotá. Jeho zvolenie však nevidí reálne. Navrhnutí niekoho na funkciu prezidenta bez toho, že by dotýčny nemal aspoň 50-percentnú šancu, považuje za „zákernosť“.

Sociológ Pavel Haulík hovorí, že ani podpora SNS nemôže Hrušovskému pomôcť. „Voliči SNS nečakajú na to, čo im poradí Slotá.“ Skôr sú za súčasného prezidenta Ivana Gašparoviča, ktorého SNS oficiálne ako kandidáta odmieta.

Šéfdirigent filharmonie nečekaně odstoupil

Praha-mfd/VĚRA DRÁPELOVÁ-Česká filharmonie zůstala bez šéfdirigenta. Jedenasedmdesátiletý Zdeněk Mácal se v sobotu nečekaně rozhodl složit funkci. Zrovna byl s filharmonií v Rakousku. „Po zkoušce nám sdělil, že to bude náš poslední koncert s ním,“ uvedl zdroj z orchestru, který chce zůstat v anonymitě. Mácal vysvětlil hudebníkům svůj odchod neshodami uvnitř i mimo filharmonii.

Ředitel České filharmonie Václav Riedlbauch přes svého poradce Daniela Sobotky potvrdil, že Mácal svoje působení u orchestru skutečně ukončil. Důvody jsou podle něho jiné: „Impulzem byly špatné novinové kritiky na jeho nedávné výkony.“

Mácal je třetím porevolučním šéfdirigentem filharmonie, který předčasně odstoupil. Před ním to byli

Gerd Albrecht a Jiří Bělohlávek. Včera se ho nedařilo zastihnout, nevlastní mobilní telefon.

Šéfdirigent České filharmonie Zdeněk Mácal se cítí dotčen špatnými kritikami. Proto orchestru sdělil, že odstupuje z funkce. Podle některých názorů to však není hlavní důvod. Je pravda, že ohlasy na první koncerty letošní sezony pod Mácalovou taktovkou byly rozpačité. „Provedení nepůsobilo dojmem zvláštní propracovanosti ani výrazného pojetí a skladba se rozpadala na sérii nesouvislých epizod,“ napsaly Lidové noviny o Sukově Zrání, které zaznělo na koncertě 5. září. Na druhou stranu se Mácalovi v minulých letech dostávalo i příznivého hodnocení.

Z orchestru však prosakují informace, že kritiky byly pouze poslední a ne tou nejdůležitější kapkou. Za Mácalovým odchodem z funkce jsou prý především kompetenční spory s managementem orchestru, především s ředitelem Václavem Riedlbauchem. Ten slíbil MF DNES vyjádření, později však už nebral mobil. Ústy svého poradce Daniela Sobotky však jakékoli neshody odmítl. „Jsou to spekulace, které nelze potvrdit. Pan ředitel s panem šéfdirigentem teď především bude dál jednat, musí se vyřešit například smluvní závazky,“ uvedl Sobotka. Jedenasedmdesátiletému exilovému dirigentovi Mácalovi, který do čela České filharmonie nastoupil před čtyřmi lety, běží poslední sezona. Smlouva mu vyprší příští rok, poté měl jako šéfdirigent skončit. Počítalo se nicméně s tím, že bude s orchestrem nadále spolupracovat. Jako důvod odchodu z funkce tehdy uváděl únavu z četných zahraničních zájezdů.

Někteří hudebníci nicméně věří, že gesto emocionálně založeného Mácala není konečné. „Snad ještě dojde k jednání a možná si to pan šéf rozmyslí,“ doufá koncertní mistr Miroslav Vilímec. Podle něj bylo Mácalovo povolání do čela orchestru prospěšné. „Je dobře, že tady byl,“ prohlásil.

TO BE SEEN PROMOTIONS

T-SHIRT SPECIAL
Cena včetně jednobarevného tištěného loga

\$6
\$6.50
\$7.00

**Bílá
Šedá
Ostatní barvy**

Lucie Sedlakova
20 Leslie St. Unit 208
416-466-0012
www.tobeseen.ca

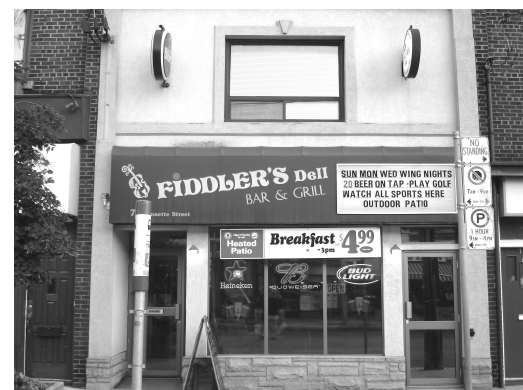
Specializujeme se na:

- Firemní oděvy
- Propagační předměty
- Strojové vyšívání
- Tisk

**Quality . On Time
Every Time
Without Error**

Ceny jsou založené na 36 ks.
Tiskneme menší i větší množství.
Grafika a nastavení EXTRA
E-MAIL GRAPHICS TO: INFO@TOBEESEN.CA

STAROPRAMEN V ZÁPADNÍM TORONTU!

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416)767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTA!

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává **1-800-354-9046**

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

- TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.
- Přepravujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.
- Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.
- Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.
- Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

Americký průzkum: pro radar jen třetina Čechů

PRAHA - právo/(zr, ČTK)-V Česku převažují odpůrci amerického protiraketového radaru.

Na svém území ho nechce padesát jedna procent lidí, opačně uvažuje asi třetina Čechů a zhruba desetina neví, ukázal srpnový průzkum americké společnosti Opinion Research Corporation (ORC).

Průzkum, který získala ČTK, nechala vypracovat americká nezisková organizace Missile Defense Advocacy Alliance (MDAA). Ta podporuje myšlenku protiraketových systémů.

„Tendence, které výzkum ukazuje, už ukazovaly i předchozí výzkumy. Nevidím velké překvapení,“ komentoval výsledky na dotaz ČTK ředitel STEM Jan Hartl.

Poslední české průzkumy hovořily o tom,

že radar u Míšova na Plzeňsku odmítá víc než polovina až dvě třetiny lidí.

Prezident MDAA Riki Ellison míní, že mezi občany není o věci dost informací. Ti, co se zajímají více, podle Ellisona a Hartla radar více podporují.

Firma ORC oslovila telefonem asi tisíc Čechů, statistická chyba výzkumu činí tři procenta. Podle ORC si většina lidí (57 procent) nemyslí, že by radar zemi přinesl větší bezpečnost. Lidé též většinou nepovažují radarovou základnu za důležitou pro Českou republiku. Důležitá připadá třetině.

Podle průzkumu jen každý pátý Čech uvedl, že je dobře obeznámen s českým zapojením do rozhovorů o radaru.

Jednání s Američany jsou však důvěrná a z jejich průběhu zatím proniklo jen málo informací.

Třebaže celkový postoj veřejnosti je spíš odmítavý, 58 procent dotázaných se podle ORC vyslovilo pro další jednání o umístění základny, i když je proti tomu Moskva.

O přístupu Ruska i prezidenta Vladimira Putina je informována velká většina lidí (81 procent) a 65 procent říká, že to nijak neovlivňuje jejich názor na raketovou obranu, uvádí ORC.

Že je pro Česko dostatečnou zárukou bezpečnosti NATO, si myslí 49 procent lidí, opačný názor sdílí 35 procent. ORC konstatuje, že radar by posílil NATO podle 48 dotazovaných lidí.

Podle 54 procent dotazovaných nepředstavuje Írán hrozbu pro Českou republiku, 49 procent Čechů považuje Írán za nebezpečný pro Evropu, uvedla ORC.

ORC byla založena v roce 1938, sídlí v USA a provádí průzkumy a konzultace v

mezinárodním měřítku. Spolupracuje například se zpravodajskou stanicí CNN.

Nezisková organizace MDAA vznikla na podporu protiraketových systémů, které mají chránit před útoky. Podnětem pro její vznik byly teroristické útoky na USA 11. září 2001.

11.9.2009

Neonacisti žijí aj v Izraeli

Tel Aviv-sme/Jana Shemesh-Osem zadržaných mladíkov nebudú môcť obviníť z neonacizmu, pretože ten paradoxne nie je v Izraeli trestný. Sú skazení od kosti alebo sú len „obete“ väčšinovej spoločnosti, ktorá sa na imigrantov pozerá cez prsty? Pýta sa Izrael po tom, čo policajti zatkli v Petach Tikva ôsmich neonacistov.

Všetci pochádzajú z bývalého Sovietskeho zväzu. Práve tento fakt a ich pochybný vzťah k všetkému židovskému vyprovokoval niektorých izraelských politikov k tomu, aby začali hovoriť o zmene zákona zaručujúceho právo na návrat.

Podľa neho sa každý, kto vie preukázať aspoň jedného židovského starého rodiča, môže stať občanom Izraela. Teda aj ten, čo o židovstve nič nevie, necíti sa byť Židom a dokonca Židov nenávidí. Tak ako neonacisti z Petach Tikva.

Izraelská polícia tvrdí, že v židovskom štáte žije niekoľko desiatok neonacistov. Tí sa podobne ako dolapení mladíci „zabávajú“ brutálnym bitím a ponižovaním zahraničných robotníkov, drogovu závislých, homosexuálov, bezdomovcov a nábožných židov.

Zo svojich akcií si vyrábajú „klipy“ a zveľňujú ich na internete. Policajti sľúbili, že ich čoskoro odhalia. Pomôcť by im mali aj údaje z počítačov, ktoré zhabali v domoch ôsmich neonacistov. Po tejto bunke išli policajti rok od momentu, keď zdevastovala synagógu. Jej nezrealizovaným plánom bolo osláviť narodeniny Adolfa Hitlera v múzeu obetí holokaustu Jad Vašem.

Líder skupiny potetovaný neonacistickými symbolmi a prezývaný Eli pri zatýkaní povedal, že je nacista a bude ním, až kým „ich všetkých nepozabíja“.

Jeho matka, podobne ako niektoré imigrantské organizácie naznačuje, že Eli je len „obeťou“ systému, ktorý diskriminuje imigrantov. Hlavne tých z bývalého Sovietskeho zväzu.

Politici zase vyzývajú, aby ľudia nesúdili všetkých podľa jednej skupiny. V Izraeli je milión Rusov, tisíce z nich patria medzi elitných hudobníkov, lekárov, vedcov.

Desaťtisíce zase žijú na periférii a pracujú na zle platených miestach. Údajne aj preto, že sa odmietajú viac integrovať do spoločnosti.

Eli nemá vzdelanie, lebo ako tvrdí jeho matka, keď ho v škole pobodali Arabi, polícia s tým nič neurobila. Zalman Giličinsky z organizácie Damir, ktorá pomáha obetiam antisemitizmu, povedal pre denník Haarec, že takéto vysvetlenie neobstojí.

„Aj advokát neonacistu, čo pobodal deväť ľudí v moskovskej synagóge, ho bránil ako nešťastnú osobu vyrastajúcu v kultúrnom vákuu.“

Mladíkov paradoxne nebudú môcť obviníť z neonacizmu (za - to im hrozí obvinenie z rasizmu či ťažkého ublíženia na zdraví), lebo ten v Izraeli nie je trestný, keďže nikto nepredpokladal, že sa raz v židovskom štáte objaví.

*Special Sales
to Prague and Europe!*

Certain black out periods in effect!

*For the best price
please contact
your travel agent!*

www.czechairlines.com

At home in the skies

Josef Lněnička: Dubové palice

Přímo před mýma očima se odvíjel znenadání příběh dvou mladých lidí. Nebyli první ani poslední. Začalo to tím, že mi byl přidělen byt od závodu, ve kterém pracoval i muž jménem Zdeněk. Oba jsme dostali byt ve stejném domě, takže jsme se stali sousedy. Zdeněk měl dceru a syna a manželka byla zaměstnána ve škole.

V protějším domě bydleli Slavíkoví. Otec, jako mnoho jiných pracoval v dolech, dva synové také, dvě dcery v továrně. Starší syn byl zedník, ale stavebnictví stagnovalo, tak šel do jámy.

Rodiny Zdeňka a Slavíkoví se mnoho let přátelili a přáli si, aby si Zdeňkova dcera Blanka jednou vzala mladšího Slavíkova syna Vládu za manžela. Dávali je dohromady již od školních let.

Dolování si velmi často vybírá svoji daň na životech. Zdejší doly nebyly výjimkou. V šachtách byly pohřbeny nadějně životy. Jednoho dne byl otec Slavík zavalen horninou. Zaslouhou kamarádů horníků a včasným zásahem se jim ho podařilo vyprostit. Léčil se delší čas, ale zůstaly trvalé následky. Žádal od závodu náhradu. Jednání se vleкло, až konečný výrok zněl: *Odškodnění se zamítá. Nepřísluší, mu. Úraz si zavínil vlastní neopatrností.*

Jako sousedé jsme se znali a zdravili se, prohodili několik slov při náhodném setkání.

Když dostal do ruky výrok o své vině, přišel mě navštívit a svěřit se mi, co se stalo. Zaujala mě jeho věc tak, že jsem mu ihned sepsal žalobu na závod k okresnímu soudu. Sám jsem prožil podobnou záležitost s tímto závodem. Slavík žalobu přečetl a bez váhání podepsal.

Netrvalo dlouho a bylo stanoveno soudní jednání. Jako přisedící byl u soudu horník a soud vynesl rozsudek. Vina zcela spočívá na správě závodu, je za zaměstnance zodpovědný. Soud po provedeném šetření uložil závodu zaplatit odškodné, úslou mzdu, dopláctet mzdu až do výše původního výdělků, částečný invalidní důchod, snížení daně ze mzdy.

Doly zaplatily, ale konec ještě nebyl. Druhý syn Slavíka nastoupil do učení za horníka. Vláda byl chválen mistry, měl velmi dobrý prospěch v praxi i teorii. V druhém roce učení se mu stal v jámě úraz a z nemocnice přišla informace, že má pohmožděnou i pánevní kost a že pravděpodobně zůstane invalidou. Rodina Slavíkova správu přijala s pokorou. Zato matka Blanky se ihned nechala slyšet, že jejich dcera si invalidu nevezme a dokonce, že nesmí...

Blanka ale prohlásila, že si ho vezme, třeba jako invalidu na vozíku. Matka na ta slova reagovala velice ostře. Ať si tedy sbalí svoje věci a opustí byt. Ona v tom případě dceru nezná. Nastal otevřený konflikt mezi rodinami. Došel ták daleko, že celé město se mělo čím bavit.

Blanka meta útulek u Slavíků. Což byla koruna všeho. Organismus Slavíkova syna překonal krizi a uzdravil se, i když s nepatrnými následky. Snoubenci mě požádali, zda bych jim nešel za svědka a uvedl nevěstu k oltáři. Blančiny rodiče se totiž s nimi odmítali nejen setkat, ale i mluvit. Celá hornická obec se snoubenci sympatizovala. Provedli sbírku na svatební dary. Musím říci, že se toho sešlo požehnaně.

Já jsem však cítil, že je v tom čertovo kopýtko. Bylo to na truc těm dubovejm palicím - rodičům Blanky.

Nepočítal jsem zúčastnit se svatby. Myslel jsem si, že si snoubenci najdou místo mne náhradního svědka, ale těsně před svatbou jsem je potkal na ulici a Blanka mě znova žádala, abych ji uvedl do obřadní síně. Nakonec jsem souhlasil.

Instantně mě potkala Blančina matka. Viděla nás, jak mluvíme s Blankou a Vládou a ptala se, proč se do té záležitosti pletu. O ničem nechtěla slyšet. Přišel den svatby.

Celé hornické sídliště přišlo před naše domy a přáli novomanželům mnoho štěstí. Jen v

bytě Blančiny rodičů nikdo nebyl doma: byly stažené rolety.

V městské síni starobylého českého města Dvora Králové byl uzavřen sňatek; nevěstě jsem zastupoval jejího otce. O hostině si v jedné chvíli ke mně přisedli otec Slavík, a jeho syn Josef. Začali poněkud nevšední rozhovor;

„Slyšeli jsme, že chceš pod kapličkou stavět. Máš prý nějaký typ z pobytu ve Švýcarech. Víš, že jsem zedník, mohli bychom něco podniknout. Rád bych to pro tebe udělal. Pomohl jsi tátovi k důchodu a odškodnému. Bylo by to za to.“ Dohodli jsme se, že mu přenechám jednu garáž a on provede hrubou stavbu a vnitřní omítky. Svému slovu dostal a já též.

Blančin manžel nemohl na šachtě pracovat a k doučení na horníka mu scházelo několik měsíců. Situace byla dost těžká. Rozhodl jsem se, že se o něco pokusím. Požádal jsem našeho ředitele o rozhovor. Přijal mě a já ho seznámil s případem novomanželů. Měl jsem úspěch, závod právě dostavoval čtyři rodinné domky nedaleko mého pracoviště a chtěl je přidělit zaměstnancům. Ředitel závodu rozhodl dát Vládovi zaměstnání a přidělit domek. Dostalo se jim odměny za to, že se nevzdali. Blanka by si vzala i invalidu a Vláda jí pomohl vyrovnat se s tvrdohlavostí jejích rodičů. Získali pěkný domek, který spláceli formou nájemného a závazku, že Vláda setrvá v závodě 10 let. Okolo domku byla pěkná zahrádka plná květin a brzy v ní pobíhaly dvě děti.

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Tammy

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Petr Chudožilov: Ztráta identity

Moje paměť si počíná stejně jankovitě jako starý vojenský kůň, který po celou aktivní službu tahal buben u posádkové kapely; uslyší-li známou melodii, okamžitě začne pochodovat do taktu bříkajících činel. Tak například: Lidové noviny přinesly zprávu České tiskové kanceláře, podle níž prezident Václav Klaus při květnových oslavách 61. výročí ukončení války povýšil do generálských hodností osm důstojníků. Vysokého postu generála se tak domohl také ředitel úřadu pro zahraniční styky a informace Karel Randák, který - cituji doslova - *se kvůli utajení při ceremoniálu maskoval vousem a brýlemi.*

Poněvadž kromě nadání pamatovat si blbosti do nejmenších detailů jsem postižen také chorobnou představitostí, uviděl jsem svým duchovním zrakem hned několik variant okolností, za nichž změna podoby proběhla. Vysoký státní úředník si cestou na Hrad, ukryt záclonkami služebního auta, přilepí falešnou bradu a nasadí černé brejle. „Je to dobrý, pane Josef?“ vyptává se budoucí generál šoféra. „Světový, šéfe!“ odpoví řidič, když si ve zpětném zrcátku prohlédne svého představeného, „teď by vás nepoznala ani vlastní maminka.“ Nebo si Randák umělý knírek nasadil až na hradním záchodku těsně před slavnostním aktem? Taky je možné, že ředitel této důležité firmy si z důvodu státních zájmů trpělivě nechal narůst pravé vousy, aniž by po dobu několika týdnů opustil kancelář, a brýle si dal naordinovat odborným očním lékařem, aby se pak v nové hodnosti vrátil ke staré podobě.

Buď jak buď, se změnou vlastní identity si člověk nemá pohrávat, byť by ho k tomu zavazovaly vyšší společenské zájmy. Mám v tom směru několik vlastních zkušeností. Pravidelného a pozorného posluchače mých rozhlasových sobotních fejetonů asi příliš nepřekvapí, že jsem je nasbíral v šedesátých letech minulého století. Jednoho dávného deštivého podvečera jsem se jen tak coural po Starém Městě Pražském. Z holičské officíny v pasáži *U Kočků* v Karlově ulici vykoukli dva pánové v bílých pláštích.

„Račte vstoupit do té boudy, podívat se na velbloudy!“ prohodil starší z nich a žertovně zacvakal nůžkami. Jmenoval se *pan Hofer*, jeho druh v holičské zbrani nesl jméno *pan Imber*. Zdvouřile, ale s profesionální naléhavostí mě přesvědčili, že můj účes není ideální. „Vzadu máte placatou hlavu,“ rozhodl *pan Hofer*, „to se musí přikrejt.“ „Vepředu naopak ubereme, abysme prodloužili to nízký neandrtálský čelo!“ těšil se *pan Imber*. Když dokončili architektonicky odvážné dílo - hřebíkovitě rovné vlasy mi dokonce nakadeřili rozpálenou kulmou - nebyl jsem k poznání. Těšilo mě to.

Ke Kočkům jsem chodil léta. Dá se říci, že jsme se spřátelili. Z neznámých důvodů mě titulovali *pane inženýre* a nenechali si vymluvit, že nejsem nositelem akademického titulu. Ke své tehdejší profesi jsem se nepřiznal. Kdyby věděli, že jsem od novin, už bych nic neuslyšel, a že se tam povídaly věci! K pravidelným návštěvníkům officíny náležel nenápadný stařec, jemuž se podařilo přežít dvacet let sovětského gulagu. Sedával zde nedostudovaný kněz, několikrát odsouzený za ilegální pěstování skautingu, tudy proběhla dcera důstojníka, pověřeného na generálním štábu správou týlu. Pánové *Hofer* a *Imber* rozmlouvali se zákaznictvem o běhu života nenápadně, avšak vytrvale. Kdyby se byli věnovali špiónskému povolání, věděli by časem úplně všechno.

Jednou jsem tam potkal spolužáka z gymnázia. Pozdravil jsem ho srdečně, ale on mě nepoznal. „Chudožilov nebyl kudrnatěj,“ pravil odmítavě. Když uslyšel, že holiči mě titulují *pane inženýre*, studeně se usmál. „Chudožilov měl z matematiky, fyziky a chemie vždycky nejhorší známky ve třídě. Nikdy by se nemohl stát inženýrem?“ prohlásil a už se se mnou nebavil. A tak mě nakonec napadá: byl to vůbec ředitel Karel Randák, onen muž s falešnou bradou a krycích brýlích, jehož prezident povýšil do hodnosti generála?

3.6.2006

Psáno pro ČRO 6. Otištěno s vědomím autora.

Italské prázdniny

Do Říma jak domů, sedíme u Pantheonu

Sedíme první den v Římě na renesančním náměstíčku *Piazza della Rotonda*; židle otočené směrem k monumentálnímu sloupovému průčelí *Pantheonu*, šumící fontána ozdobená žulovým egyptským obeliskem nalevo a průčelí McDonaldu, zvoucího na svačinku, na horním konci náměstíčka. Fenomenální směs antiky, renesance a moderny na prostoru jako dlaň. Srkali jsme kávu a Eva mi dávala lekci z antiky, o vzniku a historii tohoto překrásného, trvanlivého pomníku starořímskému umu. Návrh tohoto válce z betonu, zastřešeného kopulí větší než na Sv. Petru, dělal sám císař Hadrián. Jen pomýšlení, že Hadrián, ten skvělý administrátor, dělal i do architektury, vrhá stín na dnešní mocnáře. Pantheon převzala církev jako kostel *Santa Maria*

dei Martiri v 7. století a proto nezchátral a dochoval se nám, skoro jako nový, jen bez omítky a bronzu (ten si přec jen církev pobrala).

Pozorují houfy turistů. Turisty, jako vojáky, lze poznat v davu snadno: jsou ověšeni kamerami a zaznamenávají v digitálním formátu, kde byli a kde jsou. Cvakání a vrčení kamer je znakem moderní turistiky. Ovšem, z vlastní zkušenosti vím, že je mnohem snadnější něco vyfotit než najít zájemce o fotodokumentaci. Napadlo mě, jak snadné je cestovat do Říma letadlem a jak poutníci ještě před sto padesáti léty se drali přes Alpy, ti bohatší byli nesení, vlečení na saních či vezení v kočárech. Ti chudší putovali pěšky a mnozí nedošli, zavaleni lavinou či sežránými vlky. Jak silná musela být touha navštívit *Věčné město*?! V transatlantickém letadle bylo teplo,

útluno a promítali film s překladem do mnoha jazyků. Letušky roznášely jídlo a myslel jsem na moderní současnost, která nám to vše umožnila. V duchu jsem jí velebil, ačkoliv jí mnozí spílají.

Pojídali jsme obložené housky v té půvabné kavárně před *Pantheonem* a oslovila nás mladá žebračka s nataženou dlaní. Podal jsem jí talířek s obloženou houskou a ona zavrtěla odmítavě hlavou a řekla: „Money, money.“ Chtěla jen peníze. Teď jsem zase zavrtěl hlavou já a ona poodešla k druhému stolu. „I žebráci se zmodernizovali,“ řekl jsem Evě. „Z hlady určitě nežebra.“

Turisté odcházeli a noví přicházeli, kamery cvakaly a vrčely. Odhaduji, že za tu hodinku před *Pantheonem* jsme byli nafoceni nebo nafilmováni aspoň stokrát. Odešli jsme od Pantheonu směrem k Vatikánu, což jest, podle Evy, vlastně pokračováním starořímské slávy.

Pátek, máme v Římě svátek

Nadělal jsem si za poslední roky dost zlé krve mezi kumpány, když jsem na povzdech 'nemám čas' odseknul slovy 'hodně ho strávíš koukáním na televizi'. Každý napadený se počal bránit a já vytáhl z kapsy výsledek průzkumu využití času a poukazoval na osmadvacet hodin týdně. Ovšem, zatím jsem nenašel nikoho, kdo by statečně připustil, že tráví čtyři hodiny denně u televize.

Zde v Římě je zase vidět další důvod nedostatku času - turisté spí celé dopoledne. Jak jinak si mám vysvětlit, že u *Kolosea* byl v osm ráno jen houf uklízečů? Jak jinak si vysvětlit, že na *Foru Romanu* jsme v devět ráno prakticky nepotkali živou duši? Obcházel jsem památníky klasické slávy nerušení, od

Saturnova chrámu (který melouchařil jako státní pokladna) až po *Praetorium*, kam rozezení občané přinášeli své civilní pře a jehož dva tisíce let staré bronzové dveře vypadají docela zachovalé, včetně fungujícího zámku. V poledne, když slunce začalo pálit, opouštěli jsme *Forum*, abychom se naobědvali a odpočinuli, valil se na *Forum* průvod turistů po *via Sacra* od *Kolosea*. U *Kolosea* byla hlava na hlavě a fronta u pokladny byla dlouhá jak klasická požární hadice. Jestli je požitkem pro turistu spánek, myslím, že by to měl levnější doma.

Konečně *Maxentiova basilika* je otevřená pro návštěvníky. Jsme v Římě po čtvrté a vesměs byla za drátěným plotem a přístupná jen pohledům. Tahle kolosální stavba byla postavena na začátku 4. století n. l. a byla opulentním veledílem císaře Maxentia v čase, kdy byl úpadek Impéria na cestě. 150 let se různí císařové i generálové, a pak i biskupové, snažili o záchranu Říma, ale neodolali náporu Vandalů, Gótů a dalších barbarů. Východní část ovšem fungovala ještě dalších 1000 let, než Konstantinopolis padl Turkům a dnes je to Istanbul. *Maxentiova bazilika* měla ale značně neblahý osud v rukou křesťanů: v roce 1142 papež Inocenc nechal pobrat sloupy baziliky pro svůj oblíbený chrám *Santa Maria in Trastevere*. Sloupy nevypadaly, že jsou důležité. Jejich nepřítomnost se projevila ovšem během silného zemětřesení ve 14. století. Bez podpěrných sloupů se zřítily klenby a kusy betonového zdiva byly pak použity na další středověké stavby. Dnes ční do vzduchu mohutné zdi a betonová střecha hlavního výklenku pro oltář. Zdi jsou podepřeny ocelovými svorníky, což dává kyselý pocit nevhodnosti.

Pozorný poutník po chrámech ranného křesťanství si všimne, že mramorové i žulové sloupy jsou různých velikostí i barev, podle klasické české věty 'každý pes jiná ves'. Stavitelé křesťanských kostelů v ranném středověku sice neznali slovo 'recyklování', ale znali jeho obsah. Sloupy byly v pohanských chrámech, v obchodních střediscích (jako *Porticus Octaviae*) i v opuštěných soukromých domech. Půvabný kostel *San Giorgio in Velabro* ze 6. století má každý sloup úplně jiný - ale tam se ví, odkud jsou. *San Giorgio* je zcela vybaven z *Caracallových lázní*, stejně jako kus sv. *Petra*. Není divu, že se tamní klenby také zhroutily při stejném zemětřesení, které povalilo *Maxentiovu baziliku*.

Za plotem, který odděloval *Forum* od náměstí *Kolosea* jsme si všimli osmnácti nádherných sloupů, které tam dříve nebyly. Když jsem zaostřil dalekohled, nabyli jsme silného dojmu, že tyto asi osmimetrové sloupy s korintskými hlavicemi jedna jako druhá, jsou zhotovené z umělé hmoty. Raději jsme se nedrali blíže, abychom si to ověřili. Popravdě je lepší jisté dojmy zaspat nebo o nich vůbec nevědět.

Zítřejší se půjdeme podívat na nově otevřený oltář míru *Ara Pacis Augustae*. Po 15 letech sporů, hádek a intelektuálního nactiutrhání byl konečně otevřen návštěvníkům.

Zdravím a přeji hezký den

Ross Firla - Řím

Royal
Travel

1470 Hurontario St. Suite 101
Mississauga, Ontario L5G 3H4

Prodej letenek do Prahy a dalších evropských měst

Podzimní Seat Sale do 15. září!

Volejte Stáňu

905/274-2597

1-800-577-5917

Fax: 905/274-2599

E-mail:

royaltravel@on.aibn.com

www.royal-travel.net

Tico # 1480987

FALL/ WINTER SALE to EUROPE by Czech Airlines

Bratislava - Kosice - Brno - Ostrava

from \$599.00 Plus tax: Bratislava \$259.00
Kosice \$259.00
Brno \$214.00
Ostrava \$229.00

Departure has to be made between: October 11 - December 10, 2007

Sale ends September 15, 2007

VIENNA by Austrian Airlines

from \$605.00 Plus tax: \$221.00

Departure has to be made between:
September 13 - December 13, 2007

Sale ends September 25, 2007

Cheap flights to VIENNA
with Air Transat

from \$399.00 Plus tax: \$233.00

Last travel date: October 22, 2007 (from Vienna)

Plus more destinations on sale.

call our team of professionals:

Blanka Agnes Margaret Renata Mary

NitraTravel INC.
Inspired Travel Solutions

662 Queen Street West
Toronto ON M6J 1E5
fax:(416) 504 8186
email: nitratravel@gmail.com

(416) 504 3800
or
1-800-825-7577

